

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 15 de maig de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 15 de gener del 2007 la representació processal de la societat "C.M. SA" va formular demanda interdictal contra l'Hble. Comú de Canillo, argumentant que se sentia pertorbada i amenaçada en la lliure i pacífica possessió d'un terreny de la seva propietat conegut com "P.P." al no haver-li estat autoritzat el tancament de l'esmentada finca en els límits que, segons el seu parer, sempre havia tingut. Per aquesta raó, sol·licitava que es dictés Sentència estimant la demanda interposada i ordenant que es mantingués, respectés i permetés el lliure i pacífic ús i gaudiment de la finca de la què és propietària la seva mandant amb els límits que evidenciava el tancament en aquell dia existent i la defenent s'abstingués de pertorbar-lo o inquietar-lo en el futur, condemnant-la a més al pagament de les costes generades pel procediment.

II.- La representació processal de l'Hble. Comú de Canillo va contestar a la demanda en data 12 de febrer del 2007 oposant-se a la mateixa i argumentant que l'acció interdictal no procedia contra l'Administració quan les decisions d'aquesta s'haguessin pres dintre del marc de les seves competències i en ús de les seves

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

atribucions administratives, amb observança, per tant, de les normes de procediment administratiu, raó per la qual existia una manca clara de legitimació passiva de la seva mandant.

III.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència en data 16 d'octubre del 2007 desestimant íntegrament la demanda interdictal formulada per la representació processal de la societat "C.M. SA" contra l'Hble. Comú de Canillo, imposant a la primera la totalitat de les costes processals generades pel procediment.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat "C.M. SA" i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana la seva revocació i l'estimació íntegra de la demanda.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions que el contracte d'arrendament que tenia per objecte el terreny conegut com "P.P." situat al terme del Tarter, Parròquia de Canillo, del que és propietària la societat "C.M. SA", va expirar el dia 31 de juliol del 2006, recuperant l'arrendadora la possessió immediata de la finca, i que el dia 8 d'agost del 2006 va sol·licitar de l'Hble. Comú llicència per tancar-la d'acord amb els límits que constaven als plànols que aportava. S'ha provat igualment que en data 8 d'agost del mateix any l'Hble. Comú va dictar una resolució autoritzant a "C.M. SA" a procedir al tancament de la finca coneguda com "P.P." sempre i quan es marqués el límit del terreny segons constava en la foto aèria que s'adjuntava (foli 54), resolució que va ser recorreguda en alçada per aquesta societat el dia 18 d'octubre del 2006 (foli 55). Malgrat això, i abans que es resolgués l'esmentat recurs, en data 29 de novembre la demandant va tancar la finca dins dels límits que estimava correctes i el sis de desembre va sol·licitar que es cités a judici verbal a l'Hble. Comú, donant inici al present procediment interdictal. Amb posterioritat a

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

aquests fets el 12 de desembre se li va notificar a la part agent l'obertura d'un expedient per infracció urbanística i sancionador que va quedar en suspens en estimar la Comissió Tècnica d'Urbanisme el recurs d'alçada formulat per la demandant, al considerar que una foto aèria no era mecanisme suficient per fixar els límits entre les finques.

Atesos aquests fets, la part demandant i ara recurrent estima que amb la resolució que li denegava el tancament de la finca dins dels límits que ella considerava correctes l'Hble. Comú l'ha privat de la possessió d'una part de la seva finca i ha amenaçat el seu lliure i pacífic gaudiment en el futur, mentre que la defenent defensa que ha actuat dins de les seves competències i en virtut del procediment adequat.

II.- En contra dels arguments que esgrimeix la recurrent, cal entendre, en el mateix sentit que l'Hble. Batlle, que els interdictes contra l'Administració no procedeixen quan aquesta actua dins de les seves competències i en virtut del procediment establert i l'Hble. Comú té competència tant material, com territorial, com jeràrquica, per autoritzar, de forma pura o condicionada, o per denegar el tancament de finques dins la seva Parròquia, d'acord amb el que preveu l'article 8 de la vigent Ordinació d'Urbanisme i Construcció del Comú de Canillo, i els articles 134.2 i 136 de la LGOTU que disposen que queden subjectes a llicència prèvia, entre altres, el tancament de finques i propietats, corresponent als Comuns la competència per atorgar-les.

És cert que, quan existeix incertesa en relació als límits entre els béns que pertanyen a l'Administració i els que són propietat particular, els Comuns poden procedir a la delimitació de les finques en virtut d'un procediment administratiu que comporti audiència dels interessats i que un cop iniciat aquest no es pot iniciar cap procediment judicial amb el mateix objecte, ni poden ser admesos interdictes sobre l'estat possessorí de les finques fins el terme del procediment de delimitació (article 93 del Codi de l'Administració) i que en el cas present, la Comissió Tècnica d'Urbanisme va considerar en la seva resolució de data 19 de desembre del 2006 que, atès el recurs d'alçada formulat per la societat "C.M. SA", calia entendre que els límits entre la propietat d'aquesta i la propietat pública eren imprecisos i que,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

en aquestes condicions, calia que el Comú fes ús de les potestats previstes a l'article 93 del Codi de l'Administració procedint a la prèvia delimitació dels seus béns.

No obstant, el dret del particular a utilitzar el procediment interdictal en front de l'Administració sols es pot admetre quan aquesta actua per via de fet o en virtut d'un procediment clarament irregular, tenint en compte la presumpció de que aquesta actua segons el principi de legalitat (article 23.1 del Codi de l'Administració) i en virtut dels privilegis que se li concedeixen per raó de la finalitat de satisfer els interessos públics que cerca. En el cas present, en el moment en què l'Hble. Comú va rebre la sol·licitud de tancament de la finca propietat de la recurrent podia denegar el seu tancament en els límits proposats per la sol·licitant, entenent que es proposava fer-ho ocupant una part d'una finca de titularitat pública, o considerar els límits eren imprecisos i iniciar el procediment de delimitació administrativa legalment establert. En qualsevol d'aquests supòsits estava actuant en virtut de les seves competències i d'acord amb un dels procediments establerts sense que es pugui defensar que transgredís completament el procediment o actués per la via de fet, supòsits en els quals l'afectat podia recórrer a la via interdictal. Per aquesta raó, ni l'Hble. Comú va privar indegudament de la possessió a la recurrent, ni la seva actuació podia fer-la témer que seria pertorbada il·legalment en la mateixa, ja que l'actuació de la defenent estava emparada per la legalitat i l'agent estava facultat per interposar els recursos que estimés procedents contra les seves decisions per tal de defensar els seus drets.

D'altra banda, tampoc es pot entendre que al denegar la procedència del tancament sol·licitat es col·loqués en indefensió a la part recurrent, ja que contra la decisió de l'Administració va poder exercitar el procedent recurs d'alçada davant de la Comissió Tècnica d'Urbanisme, que precisament va considerar que, atesa l'oposició de la propietària del terreny respecte dels límits que segons l'Hble. Comú tenia la finca, existia incertesa respecte dels límits de les finques i calia iniciar el corresponent procediment delimitador. El que no podia fer la part agent en cap cas era desobeir aquesta resolució tancant la finca segons els seus desitjós sense esperar el resultat del recurs, raó per la qual era també

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

procedent l'inici d'un procediment sancionador, que va quedar en suspens una vegada aquell es va resoldre.

III.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació de la societat "C.M. SA" contra la Sentència de l'Hble. Batlle de data 16 d'octubre del 2007, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-